

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 000309 09 Кж
Бања Лука, 23.4.2009. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија мр Вељка Икановића, као председника вијећа, Слободана Милашиновића и Драгомира Миљевића, као чланови вијећа, уз судјеловање Соње Матић, као записничара, у кривичном предмету против оптуженог Станка Тркуље због кривичног дјела полно насиље над дјететом у стицају из члана 195. став (4) у вези са ставом (1) Кривичног закона Републике Српске, одлучујући по жалби браниоца оптуженог, изјављена против рјешења Окружног суда у Добоју број: 13 0 К 000309 09 Кв од 08.04.2009. године, у сједници вијећа одржаној дана 23.4.2009. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се као неоснована жалба браниоца оптуженог Станка Тркуље изјављена против рјешење Окружног суда у Добоју број: 13 0 К 000309 09 Кв од 08.04.2009. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Добоју број: 13 0 К 000309 09 Кв од 08.04.2009. године, а након потврђивања оптужнице, према оптуженом Станку Тркуља продужен је притвор тако да му по том рјешењу притвор може трајати до изрицања првостепене пресуде, а најдуже двије године након потврђивања оптужнице, с тим да се контрола оправданости притвора врши по истеку свака два мјесеца од дана доношења последњег рјешења о притвору. Притвор је продужен из разлога које предвиђају одредбе члана 189. став 1. тачка а) Закона о кривичном поступку (у даљем тексту: ЗКП).

Против овог рјешења жалбу је, благовремено, изјавио бранилац оптуженог, Милорад Ђурђевић, адвокат из Дервенте због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде Кривичног закона, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи на начин тако да се оптуженом изрекне било која законом прописана мјера забране и да се оптужени одмах пусти на слободу.

Испитујући побијано рјешење у дијелу у којем се побија жалбом, а у складу са чланом 312. ЗКП и у вези са чланом 109. Закона о измјенама и допунама Закона о кривичном поступку ("Службени гласник Републике Српске", бр. 119/08), одлучено је као у изреци из сљедећих разлога:

Жалба истрајава у тврдњи да није испуњен ни општи услов за продужење притвора, а то је основана сумња да је осумњичени извршио кривично дјело које му се ставља на терет, чиме се, у суштини, оспорава постојање основане сумње, као општег услова за одређивање и продужење притвора. Овај жалбени приговор је без значаја када се одлучује о продужењу притвора након што је оптужница потврђена. Ово из разлога што се суд приликом одлучивања о притвору или продужењу притвора након што је оптужница потврђена не може упуштати у оцјену постојања основане сумње да је оптужени починио кривично дјело за које се терети потврђеном оптужницом. Приликом одлучивања о притвору суд се ограничава искључиво на потврђивање постојања законских разлога за продужење притвора. Постојање таквог степена сумње, садржаног у основаној сумњи, је утврђено одлуком судије за претходно саслушање приликом потврђивања оптужнице, па судско вијеће које одлучује о одређивању или продужењу притвора или о жалби на рјешење којим је притвор одређен или продужен, није овлаштено да преиспитује такву одлуку судије за претходно саслушање. Из образложења побијаног рјешења произилази да првостепени суд изводи закључак о постојању основане сумње да је оптужени Станко Тркуља починио кривично дјело која му се ставља на терет и на основу одлуке судије за претходно саслушање којом је потврђена оптужница Окружног тужилаштва у Добоју број КТ-174/09 од 03.04.2009. године.

Дакле, након доношења одлуке о потврђивању оптужнице, по становишту овога суда, није могуће са успјехом жалбом, којом се напада рјешење о притвору, оспоравати и постојање основане сумње да је оптужени починио кривично дјело која му се ставља на терет, а исто тако ни правну квалификацију кривичног дјела. Стога овај суд није прихватио приговоре жалбе којим се покушава довести у питање постојање основане сумње да је оптужени починио кривично дјело, као и правну квалификацију кривичног дјела које му се ставља на терет потврђеном оптужницом.

Нема мјеста ни жалбеном приговору којим се законитост побијаног рјешења о продужењу притвора оспорава кроз истицање мањкавости чињеничне основе побијаног рјешења на којем се заснива закључак о постојању притворских разлога садржаних у одребама члана 189. став 1. тачка а) ЗКП јер аргументима жалбе, уз наведене приговоре, није доведена у питање правилност закључка тог рјешења по коме је продужење притвора нужно јер постоје околности које указују на опасност од бјекства. Ово из разлога што чињенице да је оптужени рођен 1983. године у Вировитици, Република Хрватска, да има адресу пребивања на подручју Републике Хрватске и држављанство Републике Хрватске, да нема рјешен боравишни статус ни држављанство Босне и Херцеговине (захтјев за накнадни упис држављанства у МКР Општине Дервента поднесен 14.4.2009. године, дакле последије покретања кривичног поступка и доношења побијаног рјешења), указује на реалну опасност од бјекства, поготово након потврђивања оптужнице за тешка кривична дјела, што правилно закључује и побијано рјешење. Све су ово околности које указују на опасност од бјекства што побијано рјешење правилно налази и у понашању оптуженог након одређивања притвора, односно покретања истраге.

Побијаним рјешењем првостепени суд је у потпуности и правилно образложио и одбијање приједлога одбране за одређивање мјера забране за обезбјеђење присуства оптуженог налазећи да се нису стекли законски разлози и услови за примјену мјера забране и да се само притвором може обезбједити присуство оптуженог и успјешно вођење кривичног поступка. О томе су у побијаном рјешењу дати ваљани разлози, које као правилне прихвата и овај суд.

Из изнијетих разлога жалба браниоца оптуженог се показује као неоснована, ради чега је исту, у смислу одредбе члана 328. став 3. ЗКП-а, ваљало одбити као неосновану.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
мр Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић